

10 jaar huidige Diagnostische ReferentieNiveaus, een jubileum om te vieren?

Harmen Bijwaard ✓ harmen.bijwaard@rivm.nl
Senior onderzoeker RIVM & Lector Medische Technologie Hogeschool Inholland

In 2022 is het tien jaar geleden dat de vigerende Diagnostische ReferentieNiveaus (DRN's) werden vastgesteld door de NCS [NCS, 2012]. Er is in die tien jaar veel gebeurd: er is onderzoek gedaan in binnen- en buitenland, er zijn praktijkervaringen opgedaan en er zijn nieuwe inzichten ontstaan. De geesten lijken nu rijp te zijn voor een volgende stap: een update van de waarden, methoden en aantalallen DRN's. Dit artikel geeft een overzicht van wat er sinds 2012 in Nederland met de DRN's is gebeurd en hoe de toekomst van de DRN's er uit lijkt te gaan zien.

Achtergrond

Een DRN is een dosiswaarde voor een radiologische verrichting waarbij een vorm van ioniserende straling wordt gebruikt. De waarde van het DRN moet haalbaar zijn met goede praktijkvoering bij een standaard patiënt. De rationale is dat er voor patiënten die een radiologische procedure ondergaan weliswaar geen dosislimieten bestaan, maar dat er vanuit stralingshygiënisch oogpunt wel volgens het ALARA-principe (As Low As Reasonably Achievable) gekeerd moet worden. DRN's vertegenwoordigen dus een soort richtwaarden voor de dosis (niet te verwarring met de streetwaarden die ook bestaan).

De systematiek van de DRN's is voortgekomen uit de nationale dosisinquenties die in de jaren '70 en '80 van de vorige eeuw in de Verenigde Staten en het Koninkrijk werden gehouden en die werden gebruikt om feedback op praktijkvoering terug te geven aan de deelnemers [ICRP, 2017]. Door in een iteratief proces steeds de doses boven een referentieniveau aan te pakken, lukte het om de gemiddelde dosis steeds verder naar beneden te brengen. Dit concept werd internationaal opgepikt en door ICRP in 1996 als Diagnostic Reference levels opgenomen in ICRP publicatie 73 [ICRP, 1996]. In Nederland ging dit concept aan de slag. Dat resulteerde met een aantal tussenstappen in NCS rapport 21 dat in 2012 de DRN's vastlegde die nog immer vigorend zijn.

DRN's voor röntgen en CT bij volwassenen

In het toenmalige Besluit Stralingsbescherming werd vastgelegd in Artikel 59 dat de Minister van VWL de vaststelling en het gebruik van DRN's voor radiodiagnostiek bevordert [BS, 2001]. In 2013 voerde het RIVM daarom in opdracht van de inspectie voor de

data van 21 ziekenhuizen liet zien dat niet name voor de conventionele röntgenverrichtingen de DRN's vrijwel altijd gehaald werden (Bijwaard et al., 2016). Dit suggererde dat de DRN-waarden wellicht gepubliceerd moesten worden. De International Commission on Radiological Protection (ICRP) stelde namelijk in datzelfde jaar in een conceptpublicatie al voor om 75-percentielwaarden te gebruiken als DRN (gepubliceerd als ICRP 135, 2017). Dat zou betekenen dat de DRN-waarden van sommige verrichtingen gehalveerd zouden kunnen worden (Bijwaard et al., 2017).

Het landelijke project met MBRT studenten werd in 2016 en 2017 herhaald, zij het zonder de Hanzehogeschool. De data van de jaren 2014-2017 werden daarna geanalyseerd om te achterhalen of meervoudige deelname van ziekenhuizen wellicht leidde tot een reduc tie van de dosiswaarden, zoals die in de beginjaren in het Verenigd Koninkrijk was waargenomen (Bijwaard et al., 2020). Dat was niet het geval, wellicht ook omdat de DRN's niet werden overschreden en er dus weinig aanleiding leek te zijn voor een verdere reduc tie. In afweging van een dosistrend werden de data van 40 ziekenhuizen gezamenlijk geanalyseerd. Voor 6 verrichtingen kon op basis van voldoende matingen een 75-percentiel dosiswaarde worden afgelied. Voor 5 van die 6 verrichtingen ligt die waarde ver beneden het huidige DRN.

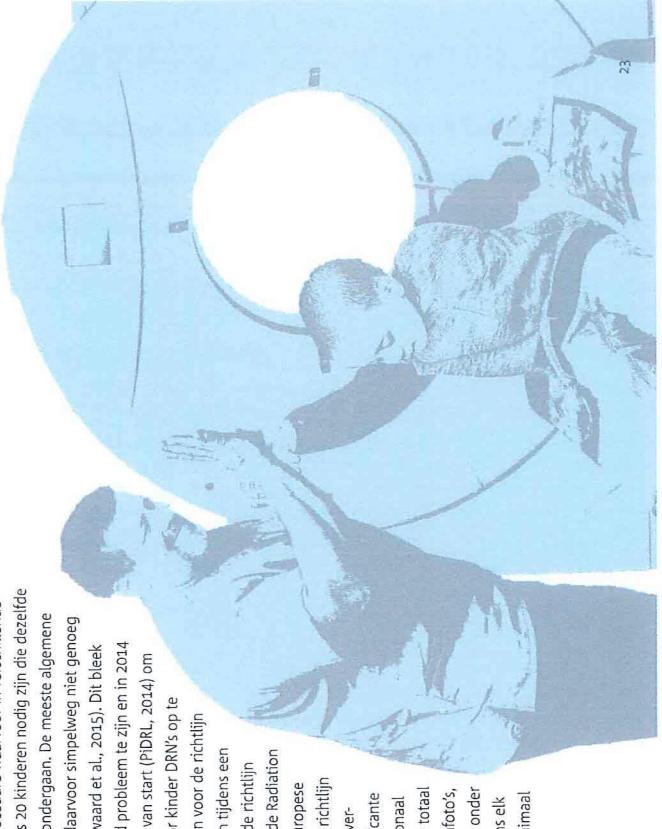
DRN's voor kinderen

Het RIVM onderzoek in 2013 liet zien dat veel ziekenhuizen niet konden toetsen aan de DRN's voor kinderen en juist kinderen zijn extra gevoelig voor ioniserende straling. Dat eerste had te maken met de voorgeschreven procedure waarvan in verschillende leeftijdscategorieën steeds 20 kinderen nodig zijn die dezelfde radiologische verrichting ondergaan. De meeste algemeine ziekenhuizen ontvingen daarvóór simpelweg niet genoeg kinderen (RIVM, 2014; Bijwaard et al., 2015). Dit bleek internationaal een bekend probleem te zijn en in 2014 ging het PIDRL EU project van start [PIDRL, 2014] om een Europees richtlijn voor kinder DRN's op te stellen. Conceptvoorstellen voor de richtlijn werden in 2015 besproken tijdens een workshop in Lissabon en de richtlijn zelf verscheen in 2018 in de Radiation Protection serie van de Europese Commissie [EC, 2018]. De richtlijn beveelt aan om voor alle verrichtingen met een significante collectieve dosis een nationaal DRN op te stellen (woor in totaal 29 conventionele röntgenfoto's, CT-scans en verrichtingen onder doorlichting), die minstens elk jaar te toetsen en die minimaal

elke 5 jaar te update n. Het groeperen van data op basis van leeftijd wordt afgera den. In plaats daarvan kunnen in de meeste gevallen gewichtsklassen gebruikt worden of DRN curves waarbij een dosiswaarde wordt uitgezet tegen bijvoorbeeld gewicht.

Als Nederlands proof-of-principle van de DRN curve zijn in 2017 dosisdata verzameld van 1 van de 4 verrichtingen waarvan een kinder DRN is vastgesteld, nl. buikoverzichtsfoto's (X-abdomen), bij kinderen in het Wilhelmina Kinderziekenhuis (Bijwaard et al., 2018). Analyse van de data laat zien dat deze beter verklaard worden door een relatie tussen dosis en gewicht dan tussen dosis en leeftijd, hetgeen de conclusies van het PIDRL project bevestigt. Het bleek tevens mogelijk om met data van slechts 33 kinderen een DRN curve te bepalen. Omdat dit een 75-percentiel curve is zou relatief eenvoudig aan de curve geloest kunnen worden door na te gaan of 3 van 4 dosiswaarden onder de curve liggen. Om de toetsingsprocedure nog verder te vereenvoudigen zou voor sommige verrichtingen i.p.v. het gewicht (dat niet altijd bekend is) een maat voor de dwarsdoorsnede van de patiënt (de zogenoemde effectieve diameter) gebruikt kunnen worden. Die is voor CT-scans direct uit de scan af te leiden. Een pilotstudie met CT abdomen data van volwassenen uit het NKI laat zien dat dat een veelbelovende methode is (De Hoog en Bijwaard, 2021).

In de periode 2013-2017 verscheen een nieuwe Europese richtlijn voor het gebruik van ioniserende straling (de Basis Safety Standards, directive 2013/59/euratom, BSS, 2013) en werd deze geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Artikel 56, lid 2

van de BSS luidt: "Member States shall ensure the establishment, regular review and use of diagnostic reference levels for radiodiagnostic examinations, having regard to the recommended European diagnostic reference levels where available, and where appropriate, for Interventional radiology procedures, and the availability of guidance for this purpose". In de Nederlandse wetgeving is dit vermeld in Artikel 8.3, lid 4 van het Besluit Basisveiligheidsnormen Stralingsbescherming (BBS, 2017): "Onze Minister van Volkszondheid, Welzijn en Sport bevordert de regelmatige herziening en het gebruik van diagnostische referentieniveaus voor radiodiagnostisch onderzoek, indien gepast voor interventie-radiologische procedures, en de beschikbaarheid van richtlijnen op dit gebied." De Europese wetgeving schrijft dus voor dat de Europees DRN's in acht moeten worden genomen bij het vaststellen en updaten van DRN's, maar de Nederlandse wet wijkt daar subtiel van af. Het is overigens niet bekend wat de EU-instances die daarover gaan van deze afwijking vinden.

DRN's voor andere verrichtingen

De nieuwe wetgeving vestigt ook de aandacht op mogelijke DRN's voor Interventionerale radiologie. Op dit moment zijn er in Nederland geen DRN's voor interventieradiologische behandelingen, alleen voor Interventionerale diagnostiek, nl. voor diagnostische coronaire angiografie. In diverse andere Europese landen zijn die er wel. Bovendien zijn dit verrichtingen waarbij relatief hoge doses worden uitgedeeld. Omdat deze procedures niet altijd volgens een vast stramien verlopen én er regelmatig complicities optreden is het echter lastig om hierover een DRN op te stellen. ICRP 135 (2017) beveilt echter aan om met name voor procedures die resulteren in hoge patiëntdoses DRN's op te stellen, ook voor interventieradiologische behandelingen.

Als proof-of-principle van een DRN voor een therapeutische interventie hebben twee MBRT studenten van Hogeschool Inholland in het kader van hun afstuderen onderzocht welke interventie als eerste in aanmerking zou komen voor een DRN en voor deze interventie dosissdata verzameld in een algemeen ziekenhuis (Bijwaard et al., 2021). Zodoende is voor percutane transluminale angioplastiek (PTA) in de arteria femoralis (ASF) een lokale DRN opgesteld als de 75-percentielwaarde van het dosis-oppervlakte-product van 52 complicatieve verrichtingen. Deze studie laat zien dat het ook in Nederland mogelijk is om voor sommige therapeutische interventies een DRN op te stellen.

ICRP publicatie 135 geeft een overzicht van vormen van radiodiagnostiek en onderdelen van radiotherapie (beeldvorming voor behandelplannen en setup verificatie) waarvoor DRN's worden aanbevolen. Daaronder vallen ook nucleair geneeskundige procedures. Voor de nucleaire geneeskunde zijn er in Nederland de zogenaamde Procedure Guidelines Nuclear Medicine 2016 (NVNG, 2016) voor de toe te dienen activiteit voor de diverse nucleair geneeskundige verrichtingen, maar formeel is deze aanbevolen activiteit alleen geen DRN. ICRP stelt namelijk dat zo'n DRN gebaseerd moet zijn op de 75-percentielwaarde van de mediane waarden uit een nationaal survey. Voor zo'n survey zijn volgens ICRP data van minimaal 20 ziekenhuizen nodig.

Om na te gaan in hoeverre de aanbevolen activiteiten zouden kunnen dienen als DRN's is in 2018 een enquête gehouden onder alle 69 afdelingen nucleaire geneeskunde (Verhoeven Bijwaard, 2019). 30 afdelingen hebben de enquête volledig ingevuld en nog eens 5 gedeeltelijk. Daarmee vormen de resultaten een representatieve afspiegeling van de Nederlandse praktijk (en wordt voldaan aan de

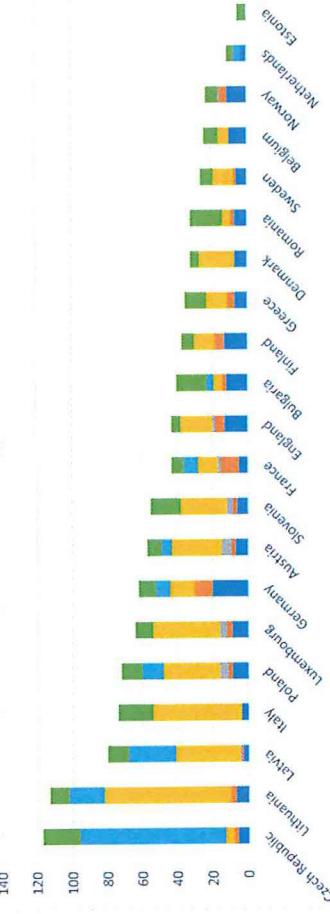
landen. Daaruit blijkt dat die over meer DRN's beschikken die ook recenter zijn ontwikkeld.

In 2017 ging het EU-project "EUCLID – European Study on Clinical Diagnostic Reference Levels for X-ray Medical Imaging" van start. De resultaten van het project zijn onlangs gepubliceerd als Radiation Protection 195 (EC, 2021).

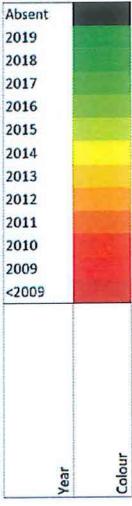
Doel van het project was om Europees DRN's op te stellen voor diverse verrichtingen op basis van klinische indicaties. In veel gevallen waren DRN's namelijk gebaseerd op het te onderzoeken lichaamsdeel, maar het maakt uit wat het precieze doel van dat onderzoek is voor de dosis die daarbij gebruikt wordt. Onderdeel van EUCLID was een vergelijking van vigerende DRN's in de EU landen. In Figuren 1 en 2, die gebaseerd zijn op de gegevens die tijdens de finale workshop van EUCLID beschikbaar waren, staan vergelijkende lijstjes van de verschillende landen die verschillende DRN's hebben. Alhoewel de ziekenhuizen aangegeven de richtlijnen te volgen wordt er hier en der onderbouwd van afgewezen. Dat leidt ertoe dat voor 2 van de 4 doelonderzoeken (sentinel node of een mammacoloon Tc-99m nano-colloid en PET F-18 FDG) de 75-percen-tielwaarde van de opgegeven activiteiten boven de aanbevolen range ligt. Dit laat zien dat de aanbevolen activiteiten niet kunnen worden opgevat als DRN's.

ICRP publicatie 135 beveilt ook aan om voor diverse nieuwe modaliteiten DRN's op te stellen. Het gaat hierbij o.a. om dual energy CT (DECT), hybride vormen van beeldvorming zoals PET-CT en SPECT-CT en tomosynthese. Vooralsnog ontbreken in Nederland voor deze modaliteiten DRN's.

Total established DRN's

Figuur 1: Vergelijking van het aantal vastgestelde nationale DRN's tussen diverse Europese landen gebaseerd op data uit de EUCLID workshop (9 & 10 december 2019, Luxemburg). Alleen Estland heeft in deze vergelijking minder DRN's dan Nederland.

Figuur 2: Vergelijking van de leeftijd van de vastgestelde nationale DRN's tussen diverse Europese landen gebaseerd op data uit de EUCLID workshop (9 & 10 december 2019, Luxemburg). Alleen Polen heeft in deze vergelijking over de hele tijd oudere DRN's dan Nederland.

Hoe nu verder met de nationale DRN's?

Betrekbaarhoudende partijen in Nederland zien de noodzaak in van het evalueren en updaten van de DRN's. Op dit moment is er een multidisciplinaire projectgroep actief, die zich onder auspiciën van de Stichting Kwaliteitsgelden Medisch Specialisten (SKMS) buigt over het ontwikkelen van nieuwe DRN's voor kinderen. Daarnaast wordt er op dit moment ook met de belanghebbende partijen gewerkt aan het vormgeven van een systeematisch rondom alle DRN's, waardoor de DRN's in de toekomst beter ingeïnciteerd en onderhouden kunnen worden. Via deze systematiek zal ook het periodiek evalueren en updaten van de DRN's geborgd worden. Dit initiatief staat nog terecht aan het begin, maar zal in de komende tijd verder concreet uitgewerkt worden.

Recente ontwikkelingen in DRN's

In opdracht van de Inspectie voor de Ggzondheidszorg en Jeugdzorg (IGJ) werd in 2019 nogmaals door RIVM onderzocht hoe het stand met de implementatie van DRN's in de Nederlandse ziekenhuizen (RIVM, 2020). Uit de respons van 22 ziekenhuizen valt op te maken dat er feitelijk sinds het voorgaande rapport (RIVM, 2014) niet heel veel veranderd is: de DRN's worden gebruikt, maar niet altijd volgens de NCS procedure; er is behoefte aan meer DRN's, ook voor andere modaliteiten; het wordt tijd om de DRN-waarden te update en er is behoefte aan een beter uitvoerbare RIVM-toetingsprocedure voor kinderen. In het RIVM briefrapport wordt de DRN praktijk in Nederland ook vergeleken met de ons omringende

Colofon

Conclusies

In 2022 vieren de huidige DRN's hun tienvoudig jubileum. Dat is zeker een jubileum dat aandacht verdient. DRN's zijn een belangrijk middel om stralingsdoses voor patiënten te beperken. Het is daarbij natuurlijk wel zaak om voldoende beeldkwaliteit voor de beoogde diagnostiek te behouden. In de afgelopen tien jaren is er echter voor diverse modaliteiten significant technologische progressie geboekt. Die progressie zou ook moeten leiden tot een betere beeldkwaliteit bij een lagere stralingsdosis. Uit het voorgaande zal ook duidelijk zijn geworden dat er in Nederland behoeft te zijn aan een update en uitbreiding van de huidige set DRN's. Belanghebbenden in Nederland zijn het erover eens dat het daarom de hoogste tijd wordt om de vigerende set DRN's te updaten en uit te breiden. Ook de toetsingsprocedure verdient dan een oprisbeurt. Om dat te bewerkstelligen kan gebouwd worden op de ervaringen die in de afgelopen tien jaren in onderzoek en praktijkvoering binnen en buiten Nederland zijn opgedaan. De eerste stappen op dit pad worden inmiddels gezet en er is goede hoop dat de huidige achterstand die Nederland in Europa heeft in het gebruik van up-to-date DRN's voor een representatieve set verrichtingen kan worden omgeborgen.

Disclaimer: Dit artikel is op persoonlijke titel geschreven en vertegenwoordigt niet noodzakelijk de zienswijze van het RIVM of van Hogeschool Arnhem.

Dankwoord
Dank gaat uit naar het Ministerie van VWS voor de financiering van deel van het hier opevoerde onderzoek. Ook worden de studenten en docenten van de MBRT opleidingen (Inholland, Hanze en Fontys) bedankt voor hun bijdragen aan diverse studies die aan dit artikel ten grondslag liggen. Verder wordt RIVM-collega Ischa de Waard bedankt voor de vervaardiging van Figuur 1.

1. BES, wetten.nl - Regeling - Besluit basisveiligheidseisen stralingsbescherming - BwR004079 (overheid.nl), 2017
2. BES, wetten.nl - Regeling - Besluit stralingsbescherming - BwR002702 (overheid.nl), 2001
3. Bijwaard H, de Vries G. Toetsing van stralingdoses aan Diagnostische Referentienevaluus: Een pilotproject van Hogeschool Inholland en het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu, Gamma Professional 65(2), 20-22, 2015
4. Bijwaard H, de Vries G, Ravensbergen W, Erenstein H, van Wele F, Studenten MBRT toetsen aan Diagnostische Referentieneaus in land, NvMBR magazine 2(2), 24-30, 2019

Referenties

5. Bijwaard H, de Vries G, Scherfleer J, Roding T, Erenstein H, Ravensbergen W, Harmans-onkink S, van Wele F. Compliance to Diagnostic Reference Levels for radiation exposure in common audiological procedures in Dutch hospitals: A nation-wide survey carried out by medical imaging students. Radiology 233(1), 197-201, 2017
6. Bijwaard H, de Vries G, de Waard-Schalkx I, van Wele F, Harmans-onkink S, Erenstein H, Scheurleer J, Roding T, Midendorp N, van der Ploeg T. Analysis of radiation exposure data from common radiological procedures in Dutch hospitals, Radiography 26(3), e134-e139, 2020
7. Bijwaard H, Eifing J, Boudevijnse-Schoonderbeek L, Een curve als Diagnostisch Referentie Niveau (DRN) voor X-abdomen bij kinderen, NvMBR magazine 1(2), 47-2018
8. Bijwaard H, Valk D, de Waard-Schalkx I, Results of a Survey on the Implementation of Diagnostic Reference Levels for X-rays among Dutch Hospitals, Health Phys. 108(4), 462-464, 2015
9. De Hoog J, Bijwaard H, DRN-curves voor CT-abdomen bij volwassenen op basis van gewicht en omvang, submitted to NvMBR magazine, 2021
10. EUROPEAN COMMISSION, RADIATION PROTECTION N° 185, European Guidelines on Diagnostic Reference Levels for Paediatric Imaging, Directorate-General for Energy, Directorate D – Nuclear Energy, Safety and ITER, Unit D3 – Radiation Protection and Nuclear Safety, 2018
11. EUROPEAN COMMISSION, RADIATION PROTECTION N° 195, European Study on Clinical Diagnostic Reference Levels for X-ray Medical Imaging – EUCLID, Directorate-General for Energy, Directorate D – Nuclear Energy, Safety and ITER, Unit D3 – Radiation Protection and Nuclear Safety, 2021
12. ICRP, Radiological Protection and Safety in Medicine. ICRP Publication 73. Ann. ICRP 26 (2), 1996
13. ICRP, Diagnostic reference levels in medical imaging. ICRP Publication 135. Ann. ICRP 46(1), 2017
14. NvNG, Procedure Guideline Nuclear Medicine, Kloosterhof Neer, ed. JP Esser, 2016
15. PIDRL, PIDRL-Project.pdf (europafeimaging.org), 2014
16. RIVM, Inventarisatie van het gebruik van diagnostische Referentieneaus voor röntgenstraling in Nederland, rapport 080129001, 2014a
17. RIVM, Inventarisatie van het gebruik van Diagnostische Referentieneaus voor röntgenonderzoeken in Nederland : Update van RIVM briefrapport 080129001, briefrapport 2020-0030, 2020
18. RIVM, Photoproject DRN toetsing | RIVM, 2014b
19. Venhoeck A, Bijwaard H, Een vergelijking van toegepaste hoeveelheden radioactiviteit voor nucleaire geneeskundige verrichtingen in Nederland, NvMBR magazine 2(2), 24-30, 2019

Advertentie-exploitatie NvMBR

Hoofdbestuur
Cristel Matijns a.i. (voorzitter), Mirjam Verkleij a.i. (penningmeester), Debbie van Asselt (straatling)

Stafmedewerkers
Marloes de Flutier-Zeeman, Jeannette Meerendorp-van Sloten, Pascal van der Sandt, Ellen van de Zande-Berndsen

Contact

Vereenigingsbureau NvMBR
Postbus 90162, 6800 JD, ARNHEM

Verklaring belangengenverstrekking publicaties

Auteurs van publicaties verklaren dat er geen sprake van belangengenverstrekking is, indien er sprake is van belangengenverstrekking, dan wordt dit expliciet genoemd.

NvMBR in het kort

De NvMBR zorgt voor:

- Het behartigen van individuele en collectieve belangen;
- Het nemen, stimuleren en ondersteunen van initiatieven op het gebied van professionalisering.
- Het profileren van kwaliteit binnen de werkvelden medische beeldvorming en radiotherapie.
- Het vertegenwoordigen van de beroepsgroep in overkoepelende organisaties, adviesorganen en samenwerkingsverbanden.

Opzeggen lidmaatschap of wijzigingen

- Het NvMBR-lidmaatschap wordt automatisch een jaar verlengd, tenzij voor 1 november per e-mail wordt opgezegd. De opzegging wordt schriftelijk door de NvMBR bevestigd. In het jaar van aanmelding kan niet worden opgezegd.
- Adreswijzigingen of wijziging persoonlijke gegevens kunnen via het ledenlid in Mijn Profiel of per e-mail aan info@nvmbr.nl worden doorgegeven.

Contributie 2022

- Leden € 120,00
- Leden gereducede tarief (assisterenden MB en RT, uiterings-
- en pensioengerechtigd): € 99,60
- Particulierlidmaatschap € 99,60
- Pas afgetuigde leden: € 99,60
- Student/leerling MBB'ers gratis